Aprobat în ședința Guvernului din _____ 2026

Decizia protocolară nr._____/2026

Proiect

UE

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

L E G E

cu privire la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2010, CELEX: 32010L0024.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

Prezenta lege stabilește norme privind asistența în vederea recuperării în Republica Moldova a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri constatate într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și asistența în vederea recuperării într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor respective determinate în Republica Moldova.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică creanțelor provenite din următoarele:

a) toate impozitele și taxele percepute de către un stat membru sau în numele acestuia ori de către subdiviziunile sale teritoriale sau administrative, inclusiv autorități locale, sau în numele acestora ori în numele Uniunii Europene;

b) rambursări, intervenții și alte măsuri care fac parte din sistemul de finanțare integrală sau parțială a Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA) și a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumele care se percep în legătură cu aceste acțiuni;

c) taxe și alte drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului.

(2) Prezenta lege se aplică și pentru:

a) sancțiunile administrative, amenzile, taxele și alte drepturi în legătură cu creanțele pentru care se poate solicita asistență reciprocă potrivit alin. (1), care sunt stabilite de către autoritățile administrative responsabile de perceperea taxelor, impozitelor sau drepturilor în cauză, ori de desfășurarea cazurilor administrative în privința acestora sau care sunt confirmate de instituțiile administrative sau judiciare la cererea autorităților administrative menționate;

b) taxele pentru actele administrative emise în legătură cu procedurile administrative privind taxele, impozitele și drepturile;

c) dobânzile și costurile legate de creanțele pentru care poate fi solicitată asistență reciprocă potrivit alin. (1) ori potrivit lit. a) sau b) a prezentului alineat, după caz.

(3) Prezenta lege nu se aplică:

a) contribuțiilor obligatorii la sistemul public de asigurări sociale care trebuie plătite fie statului membru sau unei subdiviziuni a acestuia, fie instituțiilor de securitate socială de drept public;

b) taxelor care nu sunt prevăzute la alin. (2);

c) drepturilor de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilități publice;

d) sancțiunilor cu caracter penal impuse în cadrul unei proceduri penale sau altor sancțiuni cu caracter penal care nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) lit. a).

Articolul 3. Noțiuni

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:

1) *autoritate solicitantă* – un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru care transmite o cerere de asistență cu privire la recuperarea creanței prevăzute la art. 2;

2) *autoritate solicitată* – un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru căruia îi este transmisă o cerere de asistență;

3) *persoană* – reprezintă orice:

a) persoană fizică în sensul art. 5 pct. 3) din Codul fiscal nr. 1163/1997;

b) persoană juridică în sensul art. 5 pct. 4) din Codul nr. 1163/1997;

c) asociere de persoane căreia îi este recunoscută, prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoană juridică;

d) altă entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, care fie că are sau nu are personalitate juridică, deține ori gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe, impozite sau drepturi care fac obiectul prezentei legi;

4) *mijloace electronice* – utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, și stocarea datelor și utilizarea transmisiei

prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;

5) *rețea CCN* – platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (CCN) dezvoltată de Uniunea Europeană pentru toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal și fiscal.

Articolul 4. Autoritatea competentă din Republica Moldova

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova pentru asistență la recuperarea creanțelor prevăzute la art.2 este Serviciul Fiscal de Stat, care aplică măsuri prevăzute de prezenta lege, în modul și conform procedurilor stabilite de Codul fiscal nr. 1163/1997.

(2) Serviciul Fiscal de Stat, prin ordin, desemnează biroul central de legătură, care este responsabil de contactele cu alte state membre în domeniul asistenței reciproce care face obiectul prezentei legi, precum și de contactele cu Comisia Europeană.

(3) Serviciul Fiscal de Stat poate desemna birouri de legătură care să fie responsabile de contactele cu alte state membre în materie de asistență reciprocă în ceea ce privește unul sau mai multe tipuri sau categorii specifice de taxe, impozite și drepturi prevăzute la art. 2.

(4) În cazul în care un birou de legătură primește o cerere de asistență reciprocă ce necesită măsuri care nu țin de competența ce i-a fost atribuită, acesta înaintează cererea, fără întârziere, biroului competent, dacă este cunoscut, sau biroului central de legătură și informează autoritatea solicitantă în consecință.

(5) Serviciul Fiscal de Stat informează Comisia Europeană cu privire la biroul lor central de legătură și la orice birouri de legătură pe care le-au desemnat.

(6) Toate comunicările sunt trimise de către biroul central de legătură sau în numele acestuia, de la caz la caz, cu acordul biroului central de legătură, asigurându-se eficiența comunicării.

Capitolul II
SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 5. Furnizarea de informații

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează orice informații relevante pentru autoritatea solicitantă, în vederea recuperării creanțelor sale prevăzute la art. 2. În scopul furnizării acestor informații, autoritatea solicitată asigură realizarea oricăror cazuri administrative necesare pentru obținerea acestora.

(2) Autoritatea solicitată nu este obligată să furnizeze informații:

a) pe care nu le-ar putea obține în vederea recuperării creanțelor similare născute în statul membru solicitat;

b) care ar divulga un secret comercial, industrial sau profesional;

c) a căror divulgare ar aduce atingere securității statului membru solicitat sau care ar fi contrare ordinii publice a acestuia.

(3) Autoritatea solicitată nu poate refuza furnizarea de informații pentru motivul că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent ori de administrator sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele de refuz al unei cereri de informații.

Articolul 6. Schimbul de informații fără cerere prealabilă

În cazul în care urmează să se efectueze o rambursare/restituire de impozite, taxe sau drepturi, altele decât taxa pe valoarea adăugată, către o persoană stabilită ori având domiciliul într-un alt stat membru, statul membru din care urmează să se efectueze rambursarea/restituirea poate informa statul membru unde este stabilită sau unde își are domiciliul persoana respectivă cu privire la rambursarea/restituirea ce urmează a fi efectuată.

Articolul 7. Prezența în birourile administrative și participarea la cazurile administrative

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în concordanță cu procedurile stabilite de autoritatea solicitată, funcționarii autorizați de către autoritatea solicitantă pot, în vederea promovării asistenței reciproce prevăzute de prezenta lege:

a) să fie prezenți în birourile în care autoritățile administrative ale statului membru solicitat își desfășoară activitatea;

b) să fie prezenți la cazurile administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat;

c) să însoțească funcționarii competenți din statul membru solicitat în cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.

(2) Acordul prevăzut la alin. (1) lit. b) poate prevedea ca funcționarii din statul membru solicitant să intervieveze persoane și să examineze registre, în cazul în care legislația statului membru solicitat permite acest lucru.

(3) Funcționarii autorizați de către autoritatea solicitantă care utilizează posibilitățile oferite prin alin. (1) și (2) urmează să prezinte autorității solicitate împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.

Capitolul III
ASISTENȚĂ PENTRU NOTIFICAREA DOCUMENTELOR

Articolul 8. Cererea de notificare a anumitor documente referitoare la creanțe

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată notifică persoana căreia îi sunt destinate (denumită în continuare *destinatar*) toate documentele, inclusiv pe cele de natură judiciară, emise de statul membru solicitant privind o creanță sau recuperarea acesteia.

(2) Cererea de notificare prevăzută la alin. (1) este însoțită de un formular-tip care conține cel puțin următoarele informații:

a) numele, adresa și orice alte informații utile pentru identificarea destinatarului;

b) scopul notificării și termenul în care aceasta ar trebui efectuată;

c) o descriere a documentelor anexate, a tipului de creanță și a valorii creanței pentru care se formulează cererea;

d) numele, adresa și alte date de contact cu privire la biroul responsabil de documentele anexate și, în cazul în care este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind documentele notificate sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.

(3) Autoritatea solicitantă depune o cerere de notificare în temeiul prezentei legi numai atunci când nu poate efectua notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea documentului în cauză în statul membru solicitant sau atunci când o astfel de notificare ar cauza dificultăți.

(4) Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă în privința oricărei acțiuni întreprinse în urma cererii de notificare, în special în legătură cu data notificării documentului către destinatar.

Articolul 9. Mijloace de notificare

(1) Autoritatea solicitată se asigură că procedura de notificare se efectuează potrivit reglementărilor legale în statul membru solicitat.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate competentă a statului membru solicitant, în conformitate cu normele legislative ale statului membru respectiv.

(3) O autoritate competentă stabilită pe teritoriul statului membru solicitant poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau prin poștă electronică unei persoane dintr-un alt stat membru.

Capitolul IV
MĂSURILE ASIGURĂTORII SAU DE RECUPERARE

Articolul 10. Cererea de recuperare

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui titlu ce permite executarea în statul membru solicitant.

(2) De îndată ce autoritatea solicitantă are cunoștință despre orice informații relevante cu privire la cazul care a motivat cererea de recuperare, aceasta le transmite autorității solicitate.

Articolul 11. Condiții aplicabile cererilor de recuperare

(1) Autoritatea solicitantă nu poate formula o cerere de recuperare dacă și atâta vreme cât creanța și/sau titlul care permite executarea acesteia în statul membru solicitant sunt contestate în statul membru respectiv, cu excepția cazurilor în care se aplică art. 14 alin. (6).

(2) Înainte ca autoritatea solicitantă să formuleze o cerere de recuperare, aceasta aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru solicitant, cu excepția următoarelor situații:

a) în cazul în care este evident că nu există active pentru recuperare în statul membru solicitant sau că astfel de proceduri nu vor duce la plata integrală a creanței și că autoritatea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză are active în statul membru solicitat;

b) în cazul în care aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru solicitant ar cauza dificultăți.

Articolul 12. Titlul executoriu și alte documente însoțitoare

(1) Orice cerere de recuperare este însoțită de un titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat. Acest titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat reflectă conținutul principal al titlului inițial care permite executarea și constituie baza unică a măsurilor asigurătorii și de recuperare luate în statul membru solicitat. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în statul membru respectiv.

(2) Titlul uniform care permite executarea conține cel puțin următoarele informații:

a) informații relevante pentru identificarea titlului inițial care permite executarea, o descriere a creanței, inclusiv natura acesteia, perioada acoperită de creanță, orice date relevante pentru procesul de executare, valoarea creanței și diferitele componente ale acesteia, precum creanța principală și creanțele fiscale care decurg din majorare de întârziere (penalitate) , amenzi datorate;

b) numele, adresa și alte informații utile pentru identificarea debitorului;

c) numele, adresa și alte date de contact cu privire la biroul responsabil de evaluarea creanței și, în cazul în care acesta este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.

(3) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță emise de către statul membru solicitant.

Articolul 13. Executarea cererii de recuperare a creanței

(1) În scopul recuperării creanței în statul membru solicitat, orice creanță pentru care a fost formulată o cerere de recuperare este tratată ca și cum ar fi o creanță a statului membru solicitat, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede altfel. Autoritatea solicitată utilizează prerogativele conferite și

procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor cu privire la aceleași taxe, impozite sau drepturi ori, în absența acestora, cu privire la taxe, impozite sau drepturi similare, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede altfel.

(2) Dacă autoritatea solicitată consideră că pe teritoriul statului său nu se colectează taxe, impozite sau drepturi identice ori similare, aceasta utilizează prerogativele conferite și procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor rezultate din impozitul pe venitul persoanelor fizice, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede altfel.

(3) Statul membru solicitat nu este obligat să acorde creanțelor altor state membre preferințele acordate pentru creanțe similare apărute în statul membru respectiv, cu excepția cazurilor în care statele membre vizate convin altfel sau există dispoziții contrare în legislația statului membru solicitat. Un stat membru care acordă preferințe pentru creanțe altui stat membru nu poate refuza acordarea acelorași facilități pentru aceleași creanțe sau pentru creanțe similare altor state membre, în aceleași condiții.

(4) Statul membru solicitat recuperează creanța în moneda sa națională.

(5) Autoritatea solicitată informează cu diligența necesară autoritatea solicitantă cu privire la orice acțiune întreprinsă cu privire la cererea de recuperare.

(6) Începând cu data la care este primită cererea de recuperare, autoritatea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, potrivit prevederilor art. 228 din Codul fiscal nr. 1163/1997.

(7) Autoritatea solicitată poate, în cazul în care legislația statului membru solicitat permite acest lucru, să acorde debitorului un termen de plată sau să acorde pentru aceste creanțe eșalonarea la plată și să perceapă dobândă în acest sens. Autoritatea solicitată informează ulterior autoritatea solicitantă cu privire la orice astfel de decizie.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor art. 20 alin. (1), autoritatea solicitată îi transferă autorității solicitante sumele recuperate aferente creanței, precum și dobânzile prevăzute la alin. (6) și (7).

Articolul 14. Litigii

(1) Litigiile cu privire la creanță, la titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau la titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat și litigiile legate de validitatea unei notificări efectuate de către o autoritate competentă a statului membru solicitant sunt de competența autorităților din acest stat. Dacă, în cursul procedurii de recuperare, creanța, titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat este contestată/contestat de o parte interesată, autoritatea solicitată informează partea interesată privind faptul că o astfel de acțiune trebuie introdusă de partea interesată respectivă în fața autorității competente a statului membru solicitant, potrivit legislației statului respectiv.

(2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate în statul membru solicitat sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitat sunt introduse pentru soluționare în fața autorității competente a statului membru respectiv, potrivit legislației a acestui stat.

(3) În cazul în care una dintre acțiunile prevăzute la alin. (1) a fost introdusă în fața autorității competente a statului membru solicitant, autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată cu privire la aceasta și precizează care sunt elementele creanței ce nu fac obiectul contestației.

(4) La recepționarea de către autoritatea solicitată a informației prevăzute la alin. (3), fie din partea autorității solicitante, fie din partea părții interesate, aceasta suspendă procedura de executare în ceea ce privește partea contestată a creanței, până la primirea deciziei organismului competent în materie, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitantă formulează o cerere contrară, potrivit alin. (6).

(5) La cererea autorității solicitante sau în cazul în care se consideră necesar de către autoritatea solicitată, fără a aduce atingere prevederilor art. 16, autoritatea solicitată poate recurge la măsuri asigurătorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care reglementările legale ale statului membru solicitat permit acest lucru.

(6) Potrivit reglementărilor legale în statul membru în care își are sediul, autoritatea solicitantă poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată sau o parte contestată a creanței, în măsura în care reglementările legale în statul membru solicitat permit acest lucru. Orice astfel de cerere se motivează. Dacă rezultatul ulterior al contestației este favorabil debitorului, autoritatea solicitantă are obligația de a rambursa orice sumă recuperată, precum și de a plăti orice compensație datorată, potrivit reglementărilor legale ale statului membru solicitat.

(7) Dacă autoritățile competente ale statului membru solicitant sau ale statului membru solicitat au inițiat o procedură amiabilă, iar rezultatul procedurii poate afecta creanța cu privire la care a fost solicitată asistență, măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate până la încheierea procedurii respective, cu excepția cazurilor de urgență imediată datorate fraudei sau insolvenței. În cazul în care măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate, sunt aplicabile prevederile alin. (5).

Articolul 15. Modificarea sau retragerea cererii de asistență pentru recuperare

(1) Autoritatea solicitantă informează imediat autoritatea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia.

(2) Dacă modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de autoritatea competentă prevăzută la art. 14 alin. (1), autoritatea solicitantă comunică decizia respectivă împreună cu un titlu uniform revizuit care permite executarea în statul

membru solicitat. Autoritatea solicitată continuă măsurile de recuperare pe baza titlului revizuit. Măsurile asigurătorii sau de recuperare deja luate pe baza titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat pot continua pe baza titlului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a titlului inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau a titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat. Prevederile art. 12 și art. 14 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Articolul 16. Cererea de măsuri asigurătorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile asigurătorii necesare, dacă acestea sunt permise de legislația sa națională, pentru a asigura recuperarea în cazul în care creanța sau titlul care permite executarea în statul membru solicitant este contestată/contestat la momentul formulării cererii sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui titlu care să permită executarea în statul membru solicitant, în măsura în care sunt, de asemenea, posibile măsuri asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul legislației naționale a statului membru solicitant. Documentul elaborat pentru a permite aplicarea măsurilor asigurătorii în statul membru solicitant și referitor la creanța pentru care se solicită asistența reciprocă, dacă este cazul, însoțește cererea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitat. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în statul membru solicitat.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru solicitant.

Articolul 17. Normele aplicabile cererilor de măsuri asigurătorii

Pentru aplicarea prevederilor art. 16 sunt aplicabile, în mod corespunzător, prevederile art. 10 alin. (2), art. 13 alin. (1)-(5), art. 14 și 15.

Articolul 18. Limite ale obligațiilor autorității solicitate

(1) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 10-16 dacă recuperarea creanței este de natură să genereze, din cauza situației debitorului, grave dificultăți de ordin economic sau social în statul membru solicitat, în măsura în care reglementările legale în respectivul stat membru permit o astfel de excepție în cazul creanțelor naționale.

(2) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 5 și la art. 7-16 dacă cererea inițială de asistență, potrivit prevederilor art. 5, 7, 8, 10 sau art. 16, este efectuată cu privire la creanțe care au o vechime mai mare de 5 ani, termen calculat din data scadenței creanței în statul membru solicitant și până la data cererii inițiale de asistență. În cazul în care creanța sau titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant este contestată/contestat, termenul de 5 ani începe din data în care în statul membru solicitant se stabilește faptul că nu mai este posibilă contestarea creanței sau a titlului care permite executarea. În cazul în care se acordă o amânare a plății sau un plan de eșalonare

a plății de către autoritățile competente din statul membru solicitant, termenul de 5 ani începe din momentul în care întregul termen de plată a expirat. Cu toate acestea, în aceste cazuri, autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțe care sunt mai vechi de 10 ani, termen calculat din data scadenței creanței în statul membru solicitant.

(3) Un stat membru nu este obligat să acorde asistență dacă valoarea totală a creanțelor reglementate de prezenta lege, pentru care se solicită asistență, este mai mică de 1 500 de euro, sumă echivalentă în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc, valabil la data depunerii cererii.

(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele refuzului unei cereri de asistență.

Articolul 19. Aspecte privind prescripția

(1) Aspectele privind termenele de prescripție sunt reglementate exclusiv de legislația statului membru solicitant.

(2) În ceea ce privește suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia, în temeiul unei cereri de asistență, care au drept efect suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, în conformitate cu legislația statului membru solicitat, sunt considerate a avea același efect în statul membru solicitant, cu condiția ca efectul corespunzător să fie prevăzut în reglementările legale ale statului membru solicitant.

(3) Dacă suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție nu este posibilă în temeiul reglementărilor legale ale statului membru solicitat, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia în temeiul unei cereri de asistență care, dacă ar fi fost efectuate de către autoritatea solicitantă în propriul stat membru sau în numele acesteia, ar fi dus la suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, potrivit legislației statului membru solicitant, sunt considerate a fi fost efectuate în statul membru solicitant, în ceea ce privește efectul respectiv.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) nu afectează dreptul autorităților competente din statul membru solicitant de a întreprinde măsuri pentru a suspenda, a întrerupe sau a prelungi termenul de prescripție, potrivit reglementărilor statului membru respectiv.

(5) Autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată se informează reciproc cu privire la orice acțiune care întrerupe, suspendă sau prelungește termenul de prescripție a creanței pentru care au fost solicitate măsuri asigurătorii sau de recuperare sau care poate produce acest efect.

Articolul 20. Costuri

(1) Pe lângă sumele prevăzute la art. 13 alin. (8), autoritatea solicitată urmărește să recupereze de la debitor cheltuielile legate de recuperare pe care le-a suportat și le reține, potrivit reglementărilor legale din statul membru solicitat.

(2) Statele membre renunță reciproc la toate cererile privind rambursarea cheltuielilor rezultate din asistența reciprocă pe care și-o acordă potrivit prezentei legi.

(3) Cu toate acestea, în cazul unor recuperări care creează dificultăți deosebite, care implică cheltuieli foarte mari sau care se referă la crima organizată, autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată pot să convină asupra unor modalități de rambursare specifice cazurilor în speță.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) și (3), statul membru solicitant rămâne răspunzător față de statul membru solicitat pentru toate cheltuielile și toate pierderile suportate în legătură cu acțiunile recunoscute ca fiind nejustificate, în ceea ce privește fie fondul creanței, fie valabilitatea titlului emis de către autoritatea solicitantă care permite executarea și/sau aplicarea măsurilor asigurătorii.

Capitolul V
DISPOZIȚII GENERALE APLICABILE TUTUROR TIPURILOR DE CERERI DE ASISTENȚĂ

Articolul 21. Formulare-tip și mijloace de comunicare

(1) Cererile de informații în temeiul art. 5 alin. (1), cererile de notificare în temeiul art. 8 alin. (1), cererile de recuperare în temeiul art. 10 alin. (1) sau cererile de măsuri asigurătorii în temeiul art. 16 alin. (1) se transmit prin mijloace electronice, utilizându-se un formular-tip, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice. În măsura în care este posibil, aceste formulare se folosesc și pentru comunicările ulterioare cu privire la cerere.

(2) Titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat, documentul care permite aplicarea măsurilor asigurătorii în statul membru solicitant și celelalte documente prevăzute la art. 12 și 16 se transmit, de asemenea, prin mijloace electronice, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(3) Formularul-tip poate fi însoțit, dacă este cazul, de rapoarte, declarații și orice alte documente sau de copii certificate pentru conformitate sau extrase din acestea, care sunt, de asemenea, transmise pe cale electronică, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(4) Formularele-tip și comunicările pe cale electronică pot, de asemenea, să fie utilizate pentru schimbul de informații în temeiul art. 6.

(5) Prevederile alin. (1)-(4) nu se aplică informațiilor și documentației obținute prin prezența în birourile administrative dintr-un alt stat membru sau prin participarea la cazurile administrative dintr-un alt stat membru, potrivit art. 7.

(6) În cazul în care comunicările nu se efectuează pe cale electronică sau prin intermediul formularelor-tip, acest lucru nu afectează valabilitatea informațiilor obținute sau a măsurilor întreprinse pentru executarea cererii de asistență.

Articolul 22. Limba utilizată

(1) Toate cererile de asistență, formularele-tip pentru notificare și titlurile uniforme care permit executarea în statul membru solicitat sunt trimise în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau sunt însoțite de o traducere în una dintre aceste limbi. Faptul că anumite părți sunt scrise într-o limbă, alta decât limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat, nu afectează valabilitatea acestora sau a procedurii, în măsura în care acea limbă este stabilită de comun acord între statele membre interesate.

(2) Documentele a căror notificare este solicitată potrivit art. 8 pot fi transmise autorității solicitate într-o limbă oficială a statului membru solicitant.

(3) În cazul în care o cerere este însoțită de alte documente decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), autoritatea solicitată poate, la necesitate, să solicite autorității solicitante o traducere a acestor documente în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau în orice altă limbă asupra căreia statele membre interesate au convenit bilateral.

Articolul 23. Divulgarea informațiilor și a documentelor

(1) Informațiile comunicate sub orice formă în temeiul prezentei legi sunt reglementate de obligația păstrării secretului fiscal și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit. Astfel de informații pot fi utilizate în scopul aplicării de măsuri asigurătorii sau de executare în privința creanțelor care intră sub incidența prezentei legi. De asemenea, astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea și impunerea contribuțiilor obligatorii la sistemul de asigurare socială.

(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de către Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei Europene pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei CCN.

(3) Statul membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1) în statul membru care primește informațiile, în cazul în care, în temeiul legislației statului membru care furnizează informațiile, acestea pot fi utilizate în scopuri similare.

(4) În cazul în care autoritatea solicitantă sau solicitată consideră că informațiile obținute în temeiul prezentei legi ar putea fi folositoare, în scopurile prevăzute la alin. (1), unui al treilea stat membru, ea poate să transmită informațiile respective acestui al treilea stat membru, cu condiția ca transmiterea acestor informații să fie conformă cu normele și procedurile stabilite în prezenta lege. Aceasta informează statul membru de la care provin informațiile cu privire la

intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. Statul membru de la care provin informațiile se poate opune acestei transmiteri a informațiilor, în termen de 10 zile lucrătoare din data la care a primit comunicarea din partea statului membru care dorește să transmită informațiile.

(5) Permisiunea de a utiliza, în temeiul alin. (3), informații care au fost transmise în temeiul alin. (4) poate fi acordată numai de către statul membru de unde provin informațiile.

(6) Informațiile comunicate sub orice formă în temeiul prezentei legi pot fi invocate sau utilizate drept probe de toate autoritățile din statul membru care primește informațiile, pe aceeași bază ca și informațiile similare obținute în statul respectiv.

Capitolul VI
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24. Aplicarea altor acorduri privind asistența

(1) Prezenta lege nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații de furnizare de asistență mai extinsă, care decurge din acorduri sau înțelegeri bilaterale ori multilaterale, inclusiv în domeniul notificării actelor judiciare sau extrajudiciare.

(2) În cazul în care Republica Moldova încheie astfel de acorduri sau înțelegeri bilaterale ori multilaterale cu privire la aspecte reglementate de prezenta lege și care nu se referă la cazuri individuale, informează fără întârziere Comisia Europeană în acest sens.

(3) În cazul în care se acordă asistență reciprocă mai extinsă în temeiul unui acord sau al unei înțelegeri bilateral/bilaterale ori multilateral/multilaterale, Republica Moldova poate utiliza rețeaua de comunicații electronice și formularele-tip adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei legi.

Articolul 25. Norme de aplicare

Normele de aplicare a dispozițiilor art. 4 alin. (3) și (4), art. 5 alin. (1), art. 8, art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13 alin. (5)-(8), art. 15, art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1)-(4) sunt normele aprobate de Comisia Europeană.

Articolul 26. Raportare

(1) Republica Moldova, prin intermediul biroului central de legătură, informează Comisia Europeană anual, cel târziu până la 31 martie, cu privire la următoarele:

a) numărul de cereri de informații, de comunicare și de recuperare sau de măsuri asigurătorii transmise fiecărui stat membru solicitat și primite de la fiecare stat membru solicitant în fiecare an;

b) valoarea creanțelor pentru care se solicită asistență pentru recuperare și sumele recuperate.

(2) Republica Moldova, prin intermediul biroului central de legătură, poate furniza, de asemenea, orice alte informații care ar putea fi folositoare pentru a evalua asistența reciprocă oferită în temeiul prezentei legi.

Articolul 27. Intrarea în vigoare și dispoziții tranzitorii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Codul fiscal nr. 1163/1997 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 8 februarie 2007), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 133 alineatul (1) punctul 23) va avea următorul cuprins:

„23) asigură cooperarea administrativă, inclusiv schimbul de informații și asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite și drepturi, cu alte instituții din țară și cu administrații fiscale din Uniunea Europeană și din alte state sau organizații internaționale cu privire la obiectul său de activitate”.

2. Se completează cu articolul 207^1 cu următorul cuprins:

„**Articolul 207^1.** Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri

Serviciul Fiscal de Stat acordă asistență în vederea recuperării în Republica Moldova a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și solicită asistența în vederea recuperării într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în Republica Moldova conform legislației.”

(3) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta.

Vizează:

Ministrul finanțelor Victoria Belous

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de lege cu privire la asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de lege cu privire la *asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri*, a fost elaborat de Ministerul Finanțelor în parteneriat cu Serviciul Fiscal de Stat.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Proiectul menționat a fost elaborat în baza Programului național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.306/2025, clusterul 3 (Competitivitate și creștere incluzivă), capitolul 16 (Fiscalitate), pct. 21.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
În prezent, cooperarea cu alte state, inclusiv cu statele membre ale Uniunii Europene (UE), în domeniul recuperării creanțelor fiscale, se realizează în conformitate cu Convenția privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, adoptată la Strasbourg la 25 ianuarie 1988, ratificată prin Legea nr. 149/2011, și cu Hotărârea Guvernului nr. 1275/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală. În același timp, normele privind modul și condițiile de cooperare între statele membre ale UE în domeniul recuperării creanțelor fiscale sunt prevăzute în Directiva (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri. Conform Programului național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025, clusterul 3 (Competitivitate și creștere incluzivă), capitolul 16 (Fiscalitate), pct. 21, Republica Moldova urmează să transpună în legislația națională prevederile Directivei (UE) 2010/24. Deși unele prevederi din legislația națională sunt similare cu cele prevăzute în directiva menționată, aceasta nu este transpusă în cadrul normativ în vigoare, ceea ce determină existența unor lacune în ceea ce privește competențele necesare pentru aplicarea deplină a instrumentelor de asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor. Prin urmare, ținând cont de acest fapt, precum și de angajamentele asumate de Republica Moldova în cadrul parcursului său european, adoptarea proiectului de lege menționat va asigura alinierea legislației naționale în domeniul cooperării internaționale privind recuperarea creanțelor fiscale la acquis-ul UE.
3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse
3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi
Prezentul proiect de lege stabilește norme privind asistența în vederea recuperării în Republica Moldova a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al UE, precum și asistența în vederea recuperării într-un alt stat membru al UE a creanțelor stabilite în Republica Moldova. Astfel, în proiectul de lege menționat sunt reglementate toate aspectele ce vizează modul și condițiile de cooperare cu statele membre ale UE în domeniul recuperării creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, după cum urmează: 1) categoriile de creanțe care sunt pasibile/nu sunt pasibile a fi recuperate conform prevederilor titlului menționat;

2) autoritățile competente din Republica Moldova pentru aplicarea prevederilor titlului menționat;

3) furnizarea informațiilor relevante pentru recuperarea creanțelor;

4) notificarea anumitor documente referitoare la creanțe;

5) transmiterea/recepționarea cererilor de recuperare a creanțelor și a cererilor de aplicare a măsurilor de asigurare;

6) modul de recuperare a creanțelor și alte aspecte relevante acestui proces, precum: consecințele intentării litigiilor cu privire la creanță/măsurile de executare silită asupra procesului de recuperare a creanțelor, termenele de prescripție privind recuperarea, modificarea sau retragerea cererii de asistență pentru recuperare;

7) mijloacele de comunicare a documentelor referitoare la recuperarea creanțelor, limba utilizată în comunicarea cu autoritățile competente din statele membre ale UE, cheltuielile legate de recuperarea creanțelor, modul și condițiile de divulgare a informațiilor și documentelor recepționate;

8) informarea anuală a Comisiei Europene cu privire la numărul de cereri de informații, de comunicare și de recuperare sau de măsuri asigurătorii transmise/primite, precum și despre valoarea creanțelor pentru care se solicită asistență pentru recuperare și sumele recuperate.

De asemenea, în vederea asigurării faptului că modalitățile de asigurare și/sau de executare silită a obligației fiscale reglementate de legislația fiscală se vor aplica în mod similar și în cazul recuperării creanțelor stabilite într-un stat membru UE, proiectul de lege, norme tranzitorii, preved ajustări și la art.133 din Codul fiscal ce ține de atribuțiile Serviciului Fiscal de Stat și completarea Codului fiscal cu art.207^1 care include norma generală privind procesul de recuperare creanțelor care va fi efectuat conform prevderilor legii speciale.

Proiectul de lege prevede intrarea sa în vigoare la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană. În termen de 6 luni de la data publicării legii în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, urmează a fi elaborate și aprobate modificările la cadrul normativ secundar pentru a asigura punerea în aplicare a prevederilor proiectului menționat.

Totodată, în perioada de timp până la intrarea în vigoare a proiectului menționat urmează a fi definitivate lucrările tehnice necesare pentru interconectarea sistemelor informaționale naționale cu sistemele informaționale ale UE (rețeaua comună de comunicații a UE), care sunt necesare pentru efectuarea schimbului electronic de documente în domeniul recuperării creanțelor (cereri de informații, cereri de recuperare, alte acte) între statele membre ale UE.

Până la intrarea în vigoare a proiectului de lege menționat, conlucrarea cu statele membre ale UE în domeniul recuperării creanțelor se va realiza în conformitate cu Convenția privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, adoptată la Strasbourg la 25 ianuarie 1988, ratificată prin Legea nr. 149/2011, și cu Hotărârea Guvernului nr. 1275/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În procesul de elaborare a proiectului de lege nu au putut fi aplicate alte opțiuni alternative, întrucât transpunerea fidelă a Directivei (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri reprezintă o condiție esențială pentru armonizarea legislației naționale la acquis-ul UE.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Adoptarea proiectului de lege va asigura un cadru normativ și procedural uniform și simplificat de asistență în materie de recuperare a creanțelor fiscale, eficientizând conlucrarea cu statele membre UE în domeniul dat. De asemenea, aceasta va contribui la consolidarea capacităților instituționale ale Serviciului Fiscal de Stat de recuperare a creanțelor fiscale și la majorarea sumei creanțelor recuperate.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea proiectului de lege nu implică cheltuieli financiare și alocarea de mijloace financiare suplimentare din bugetul de stat.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Nu este aplicabil

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Conform proiectului de lege, din categoria datelor cu caracter personal care sunt comunicate între statele membre ale UE în vederea acordării asistenței privind recuperarea creanțelor fac parte numele, adresa și orice alte informații utile pentru identificarea persoanei.

Astfel de informații pot fi utilizate în scopul aplicării de măsuri asigurătorii sau de executare în privința creanțelor care intră sub incidența proiectului de lege menționat. De asemenea, astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea și impunerea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială.

Modul și condițiile de divulgare a informațiilor și documentelor comunicate de autoritățile competente ale statelor membre ale UE, precum și garanțiile pentru asigurarea unei protecții adecvate a acestora sunt reglementate în art.23 Divulgarea informațiilor și a documentelor, din proiectul de lege menționat, care prevede inclusiv obligația păstrării secretului fiscal.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Nu este aplicabil

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Nu este aplicabil

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

Prin adoptarea proiectului de lege menționat va fi asigurată transpunerea deplină în legislația națională a Directivei (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri.

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Directiva (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri stabilește normele în temeiul cărora statele membre ale UE urmează să asigure asistența în vederea recuperării, într-un stat membru, a tuturor creanțelor menționate la articolul 2 din directiva menționată, născute într-un alt stat membru al UE.

Directiva menționată nu este transpusă în prezent în legislația națională, dar acțiuni similare cu cele prevăzute de directiva în cauză sunt aplicate la nivel național în conformitate cu Convenția privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, adoptată la Strasbourg la 25 ianuarie 1988, ratificată prin Legea nr. 149/2011, și cu Hotărârea Guvernului nr. 1275/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală.

Relația dintre componentele Directivei (UE) 2010/24 și părțile corespunzătoare ale proiectului de lege menționat, precum și gradul de transpunere a directivei respective, sunt reflectate în Tabelul de concordanță elaborat.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

La nivel European, se aplică Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1189/2011 al Comisiei din 18 noiembrie 2011 de stabilire a unor norme referitoare la anumite dispoziții din Directiva 2010/24/UE a Consiliului privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, care include formulare-tip și cereri care vor fi utilizate de către autorități responsabile.

Prevederile regulamentului dat vor fi aplicabile direct în legislația națională la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

Totodată, ca urmare adoptării proiectului de lege dat, Guvernul va asigura ajustări necesare la Hotărârea Guvernului nr. 1275/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional, la data de 05 februarie 2026, pe platforma Ministerului Finanțelor a fost plasat anunț privind inițierea elaborării proiectului de lege: https://mf.gov.md/ro/content/anun%C8%9B-privind-ini%C8%9Bierea-elabor%C4%83rii-proiectului-739 și pe https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-de-lege-cu-privire-la-aprobarea-procedurii-de-asistenta-reciproca-in-materie-de-recuperare/16089 , iar accesul la anunțul privind consultarea proiectului a fost asigurat prin următoarele link-uri https://mf.gov.md/ro/content/proiectul-de-lege-cu-privire-la-aprobarea-procedurii-de-asisten%C8%9Ba-reciproc%C4%83-%C3%AEn-materie-de și https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-de-lege-cu-privire-la-aprobarea-procedurii-de-asistenta-reciproca-in-materie-de-recuperare/16089 .

Totodată, în conformitate cu prevederile Regulamentului Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.610/2018, prezentul proiect de lege a fost supus avizării către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură, Ministerul Afacerilor Externe, Banca Națională a Moldovei, Centrul Național de Protecția Datelor cu Caracter, precum și supus expertizei de compatibilitate de către Centrul de Armonizare a Legislației, fiind asigurată elaborarea sintezei în cauză.

7. Concluziile expertizelor

Informația privind rezultatele expertizei anticorupție/juridice sunt incluse în sinteza obiecțiilor și propunerilor/recomandărilor. Informația referitoare la concluziile expertizei privind compatibilitatea proiectului de lege cu actele normative ale Uniunii Europene, precum și respectarea normelor de tehnică legislativă sunt incluse în sinteza obiecțiilor și propunerilor/recomandărilor.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul de lege impune ajustarea cadrului normativ secundar, și anume a Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1275/2018.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea proiectului de lege menționat va fi asigurată de către Serviciul Fiscal de Stat, în cazul tuturor creanțelor menționate la articolul 2 din directivă, născute într-un alt stat membru al UE.

Totodată, implementarea prezentului proiect implică lucrări tehnice de interconectare a sistemelor informaționale naționale cu sistemele informaționale ale UE (rețeaua comună de comunicații a UE), care sunt necesare pentru efectuarea schimbului electronic de documente

în domeniul recuperării creanțelor (cereri de informații, cereri de recuperare, alte acte) între statele membre ale UE.

Ministră **Victoria BELOUS**

Sinteza la proiectul de lege cu privire la asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (număr unic 179/MF/2026)

Conținutul articolelor/punctelor din proiectul prezentat spre avizare și coordonare	Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică				
	Ministerul Afacerilor Externe (nr.DI/3/041/-2761 din 10.03.2026)		Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.
	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (nr.03-885 din 16.03.2026)		Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.
Articolul 4. Autoritatea competentă din Republica Moldova (1) Autoritățile competente din Republica Moldova pentru aplicarea prevederilor prezentei legisunt: a) Serviciul Fiscal de Stat pentru creanțele prevăzute la art.2 alin.(1) lit.a) și b), care aplică măsuri prevăzute de prezenta lege, în modul și conform procedurilor stabilite de Codul fiscal nr.1163/1997; b) Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, pentru creanțele prevăzute la art.2 alin.(1) lit. c). **Articolul 2.** Domeniul de aplicare	**Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare** (2026PLP-827 din 18.03.2026)		La art.4 lit.b) coroborat cu art.2 alin.(1) lit.c), prin care se propune desemnarea Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în calitate de autoritate competentă de recuperarea taxelor și altor drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului, atragem atenția autorului proiectului că organizarea comună a pieței din sectorul zahărului este reglementat în Uniunea Europeană prin Regulamentul nr.1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului. Potrivit articolului 182 alin.(1) din Regulamentul menționat „Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc produsele din sectorul (...) al zahărului (...) cărora li se aplică o taxă la import suplimentară atunci când sunt importate la nivelul taxei prevăzut în Tariful Vamal Comun (...)”.	**Nu se acceptă.** În cadrul Organizării Comune a Pieței (OCP) din sectorul zahărului, creanțele au o natură juridică hibridă: sunt creanțe bugetare, dar apar din mecanismele economice de reglementare a pieței agricole. Din aceste creanțe fac parte, de exemplu, creanțe rezultate din producerea unei cantități de zahăr care depășea cota alocată (în anul 2017, sistemul cotelor de producție pentru zahăr a fost eliminat), sume datorate de producători pentru acoperirea cheltuielilor de gestionare a pieței, sume plătite necuvenit care urmează a fi restituite la buget, amenzi aplicate pentru nerespectarea obligațiilor de raportare. Prin urmare, determinarea creanțelor

(1) Prezenta lege se aplică creanțelor provenite din următoarele: c) taxe și alte drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului.			De asemenea, articolul 184 din Regulamentul menționat prevede posibilitatea stabilirii de către Comisie a unor contingente tarifare pentru importul de produse agricole destinate punerii în liberă circulație în Uniune. După cum se poate observa, aceste taxe și tarife vizează operațiunile de import a produselor din sectorul zahărului, care se află în afara competenței Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură. În ceea ce privește mențiunea „alte drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului”, observăm că potrivit articolului 232 din Regulamentul menționat, mecanismele de intervenție pe piața din sectorul zahărului, care ar genera necesitatea recuperării unor drepturi, au fost aplicate pînă la 30 septembrie 2017. Mai mult ca atît, analizînd Lista autorităților competente responsabile de punerea în aplicare a Directivei 2010/24/UE a Consiliului privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, se poate observa că nici un stat membru nu a desemnat în calitate de autoritate competentă Agențiile sale de intervenție. În cele din urmă, considerăm că desemnarea autorității competente de aplicarea Legii ține de competența Guvernului, care potrivit art. 6 lit. c) din Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern, are atribuția de a „asigura executarea actelor normative ale Parlamentului (...)”. În această ordine de idei considerăm necesar de modificat articolul 4, prin împuternicirea Guvernului de a desemna autoritățile responsabile de aplicarea Legii. Cu toate acestea, se impune revizuirea atribuirii către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a competenței de recuperare a creanțelor legate de taxele și alte drepturi în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului.	menționate se efectuează de către autoritatea competentă stabilită conform legislației specifice care reglementează piața agricolă. În ceea ce privește procesul de recuperare silită a acestui tip de creanțe, menționăm că una dintre cele mai eficiente metode de recuperare a acestora este compensarea (dreptul de retenție), care reprezintă o pârghie care se află exclusiv la îndemâna autorității responsabile de efectuarea plăților/subvențiilor în agricultură. Astfel, dacă un agent economic datorează careva plăți în sectorul zahărului, dar în același timp este eligibil pentru alte forme de sprijin sau subvenții, autoritatea competentă are posibilitatea de a reține sumele datorate din plățile ce urmează a fi efectuate către acel agent economic. De asemenea, examinând practica de transpunere a Directivei menționate în statele membre UE, menționăm că în România, autoritatea competentă pentru aplicarea prevederilor Directivei 2010/24/UE pentru această categorie de creanțe este Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA). Din consultările purtate cu reprezentanții ANAF la subiectul transpunerii Directivei, nu există informații despre parvenirea în adresa autorității competente din România a unor solicitări privind

	Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură (nr.187/04 din 17.03.2026)		În conformitate cu art.4, alin.(1), lit.b) din proiectul de lege, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (AIPA) este desemnată ca autoritate competentă în domeniul recuperării creanțelor provenite din taxe și alte drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului. Conform art.11, alin.(1) din Legea nr.126/2025 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole, AIPA are atribuții limitate la gestionarea și controlul cheltuielilor finanțate din Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului rural. Prin urmare, AIPA este o autoritate administrativă cu rol de gestionare a cheltuielilor publice, nu de recuperare a creanțelor, iar atribuțiile nespecifice prevăzute de proiect constituie o extindere nejustificată a competenței sale legale. Mai mult ca atât, din nota de fundamentare nu se desprinde clar care este legătura dintre competențele funcționale ale AIPA și organizarea comună a pieței din sectorul zahărului. Proiectul de lege reglementează recuperarea creanțelor ce derivă din taxe, impozite și alte obligații fiscale. Aceste acțiuni țin de sfera de competență a autorităților fiscale, în special a Serviciului Fiscal de Stat, care dispune de atribuții legale de administrare fiscală, mecanisme de executare silită, infrastructură instituțională adaptată. executarea creanțelor fiscale. Fiecare autoritate administrativă trebuie să acționeze strict în limitele competenței sale materiale. Atribuirea competențelor de recuperare a creanțelor provenite din taxe în sarcina AIPA contravine principiului specializării și generează riscuri de aplicare neuniformă a legii În contextul celor menționate, considerăm necesară excluderea competenței AIPA prevăzută la art.4, alin.(1), lit.b) și atribuirea acesteia exclusiv în sarcina Serviciului Fiscal de Stat.	asistența în recuperarea unor asemenea creanțe. Astfel, ținând cont de faptul că reglementările privind organizarea comună a pieței din sectorul zahărului fac parte din aquis UE și având în vedere că creanțele menționate rezultă nemijlocit din mecanismele economice de reglementare a pieței agricole, la transpunerea actelor normative din domeniul dat, cadrul normativ național urmează a fi adaptat inclusiv sub aspectul asigurării implementării mecanismului de asistență reciprocă în materie de recuperare pentru această categorie de creanțe, respectiv AIPA urmând a fi responsabilă de aceasta categorie de creanțe.

	Banca Națională a Moldovei (nr.31-002/32/1305 din 18.03.2026)		Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.
	Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (04-01/873 din 12.03.2026)		Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.
Articolul 18. Limite ale obligațiilor autorității solicitate [...] (3) Un stat membru nu este obligat să acorde asistență dacă valoarea totală a creanțelor reglementate de prezenta lege, pentru care se solicită asistență, este mai mică de 1500 euro, sumă echivalentă în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc, valabil la data depunerii cererii. [...]	**Centrul de Armonizare a Legislației** (nr.31/02-126-2893 din 13.03.2026)		Articolul 18, alin.(3) din proiect stabilește pragul minim de 1500 euro a valorii totale a creanțelor pentru a da curs solicitării de asistență. Întrucât moneda națională a RM este leul moldovenesc, se recomandă clarificarea mecanismului de determinare a echivalentului în lei (cursul BNM aplicabil la data cererii) pentru a evita interpretările divergente.	Se acceptă.
			Dispozițiile art.4, art.25, art.27 (3), art.28 - 31 din Directivă nu constituie obiect al transpunerii, întrucât stabilesc prevederi privind transpunerea, abrogarea și dispozițiile finale, precum și cele care vizează competențe exclusive ale instituțiilor Uniunii Europene, care nu se supun transpunerii.	S-a luat act.
Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, CELEX: 32010L0024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii			Clauza de armonizare a proiectului de Lege se va expune în următoarea redacție: „Prezenta Lege transpune Directiva (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, CELEX: 32010L0024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2010”.	Se acceptă.

Europene L 84 din 31 martie 2010.				
			În compartimentul 1, pentru actul legislativ al Uniunii Europene, se va include, titlul actului, numărul CELEX corespunzător și data publicării acestuia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, conform modelului următor: Directiva (UE) 2010/24 a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, CELEX: 32010L0024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2010.	Se acceptă.
			În compartimentul 9 al Tabelului, pentru prevederile UE calificate ca „Prevederi UE neaplicabile”, se vor introduce explicații scurte care motivează netranspunerea acestora și calificarea în acest sens. De asemenea, pentru prevederile naționale calificate ca „Compatibile”, se recomandă eliminarea mențiunii „Lipsă” și completarea, după caz, doar cu observații relevante.	Se acceptă.
Expertizare				
	CNA (06/2/5895 din 31.03.2026)		Proiectul a fost elaborat de către Ministerul Finanțelor și are drept scop alinierea legislației naționale în domeniul cooperării internaționale privind recuperarea creanțelor fiscale la acquis-ul UE. Astfel, prin proiect se propune aprobarea legii cu privire la asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri. Autorul a prezentat Sinteza avizelor parvenite în cadrul procesului de consultare publică a proiectului de către autoritățile responsabile de implementarea prevederilor conţinute în proiect/instituţiilor interesate, fapt ce denotă caracterul definitivat al acestuia și întrunirea condițiilor stabilite de prevederile art.28 din Legea integrității nr.82/2017.	S-a luat act.

			În procesul de promovare a proiectului, au fost respectate rigorile de asigurare a transparenţei decizionale statuate de prevederile art.8 lit.a)-d) din Legea nr. 239/2008 privind transparenţa în procesul decizional. Nota de fundamentare a proiectului a fost întocmită cu respectarea exigențelor de tehnică legislativă statuate de prevederile art.30 lit.a)-f) din Legea cu privire la actele normative nr.100/2017. Implementarea prevederilor propuse poate contribui la realizarea interesului public vizat de proiect, fapt care nu este detrimentul interesului public general în sensul prevederilor Legii integrităţii nr.82/2017.	
Articolul 1. Obiectul și scopul legii Prezenta lege stabilește norme privind asistență în vederea recuperării în Republica Moldova a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și asistență în vederea recuperării într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în Republica Moldova.	**Ministerul Justiției** (04/1-3864 din 07.04.2026)		La art.1, sintagma „unor creanțe stabilite” este imprecisă și nepotrivită limbajului juridic național, astfel se va revizui în vederea excluderii unor ambiguități. Totodată, potrivit art.1 din actul Uniunii Europene care se transpune: „Prezenta directivă stabilește normele în temeiul cărora statele membre urmează să asigure asistența în vederea recuperării, într-un stat membru, a tuturor creanțelor menționate la articolul 2, născute într-un alt stat membru.” În context, considerăm că norma propusă de autori deviază de la prevederea citată supra și urmează a fi revizuită. Se va examina oportunitatea formulării: „Prezenta lege reglementează normele şi procedurile potrivit cărora Republica Moldova cooperează cu celelalte state membre în vederea recuperării a tuturor creanțelor menționate la articolul 2, născute într-un stat membru.”.	Se acceptă, art.1 va avea următorul cuprins: „Articolul 1. Obiectul și scopul legii Prezenta lege stabilește norme privind asistență în vederea recuperării în Republica Moldova a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri constatate într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și asistență în vederea recuperării într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor respective determinate în Republica Moldova.”
Articolul 2. Domeniul de aplicare [...] (2) Prezenta lege se aplică și pentru: a) sancțiunile administrative, amenzile, taxele și alte drepturi în legătură cu creanțele pentru care se poate			La art.2 alin.(2) lit.a), sintagma „anchete administrative” este improprie legislației naționale și urmează a fi revizuită prin prisma corespunderii cu terminologia utilizată în alte acte normative. Obiecția dată este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect. La art. 2 alin.(2) lit.b), sintagma „certificate și alte documente similare” este ambiguă și poate genera	Se acceptă.

solicita asistență reciprocă potrivit alin.(1), care sunt stabilite de autoritățile administrative responsabile de perceperea taxelor, impozitelor sau drepturilor în cauză ori de desfășurarea de anchete administrative în privința acestora sau care sunt confirmate de instituțiile administrative sau judiciare la cererea autorităților administrative menționate; b) taxele pentru certificate și alte documente similare emise în legătură cu procedurile administrative privind taxele, impozitele și drepturile; […]			dubii de interpretare, sugerăm substituirea cu sintagma „actele administrative”.	
Articolul 4. Autoritatea competentă din Republica Moldova [...] (5) În cazul în care un birou de legătură primește o cerere de asistență reciprocă ce necesită măsuri care nu țin de competența ce i-a fost atribuită, acesta înaintează cererea, fără întârziere, biroului competent, dacă este cunoscut, sau biroului central de legătură și informează autoritatea solicitantă în consecință. [...]			La art.4 alin.(5), cuvintele „fără întârziere” se vor revizui, deoarece generează incertitudine normei. Obiecția dată este valabilă și pentru cuvintele „de îndată” din alin.(4) al art.8, și alin.(2) al art.10.	Nu se acceptă, trebuie respectată terminologia utilizată în Directivă.
Articolul 9. Mijloace de notificare (1) Autoritatea solicitată se asigură că procedura de notificare în statul membru			La art.9, cuvintele „în vigoare” sunt inutile, or, regula generală este că referințele sunt la actele normative în vigoare și doar pentru excepțiile de la regulă se va specifica dacă este vorba despre	Se acceptă.

solicitat se efectuează potrivit reglementărilor legale și practicilor administrative naționale în vigoare în statul membru solicitat. (2) Prevederile alin.(1) nu aduc atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate competentă a statului membru solicitant, în conformitate cu normele în vigoare în statul membru respectiv. (3) O autoritate competentă stabilită pe teritoriul statului membru solicitant poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau prin poștă electronică unei persoane dintr-un alt stat membru.			legislația aplicabilă la un anumit moment (obiecție valabilă în toate cazurile similare). Totodată, sintagma „practicile administrative naționale" poate crea confuzii la aplicarea normelor în situații concrete, de aceea se va revizui în tot cuprinsul proiectului în vederea excluderii, or, sintagma „potrivit reglementărilor legale" este suficientă pentru exprimarea intenției autorului.	
Articolul 27. Intrarea în vigoare și dispoziții tranzitorii (1) Prin derogare de la prevederile art.56 alin.(1) și (2) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, prezenta lege intră în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europenă. [...]			Cu referire la soluția normativă expusă la art.27 alin.(1), apreciem că aceasta nu este aplicabilă situației în cauză. Or, prevederile art.56 alin.(1) și (2) din *Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative,* ar deveni incidente pentru legile, care inclusiv modifică Codul fiscal și Codul vamal, precum și pentru legile de punere în aplicare a titlurilor Codului fiscal și a legilor ce țin de politica fiscală, pentru care data intrării în vigoare trebuie să survină nu mai devreme de o lună și respectiv 6 luni de la data publicării legilor respective, și nu în cazul unor derogări de la prevederile acestora. În al doilea rând semnalăm că, potrivit regulii generale privind intrarea în vigoare a actelor normative, statuate la art. 56 alin. (1) din *Legea nr. 100/2017*, actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării. Totodată, alin.(3) al acestui articol dispune că: „Intrarea în vigoare a actelor normative	Se acceptă.

			poate fi stabilită pentru o altă dată doar în cazul în care se urmărește protecția drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului, realizarea angajamentelor internaționale ale Republicii Moldova, conformarea cadrului normativ hotărârilor Curții Constituționale, eliminarea unor lacune din legislație sau contradicții între actele normative ori dacă există alte circumstanțe obiective.”. În acest context, este necesar doar ca în nota de fundamentare să se justifice suplimentar, prin argumente concludente că prevederile actului normativ prezentat întrunesc condițiile art. 56 alin. (3) din *Legea nr. 100/2017*.	
	Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare		MAIA reiterează avizul său. Ținem să precizăm că AIPA nu este „autoritatea competentă care reglementează piața agricolă”. De asemenea, în contextul în care în UE nu se mai practică intervenții pe piața zahărului nu este clar necesitatea transpunerii unor norme neaplicabile în UE.	Nu se acceptă. Ca urmare examinării mai multor exemple la nivel european, obiecțiile nu poate fi susținute astfel încât, creanțele aferente organizării comune a pieței din sectorul zahărului au un caracter special, fiind generate de mecanisme sectoriale agricole, iar cadrul european privind asistența reciprocă include în mod expres prelevările și alte drepturi aferente organizării comune a pieței zahărului în sfera creanțelor pentru care poate fi solicitată recuperarea. În aceste condiții, atribuirea unor competențe speciale AIPA nu trebuie confundată cu conferirea unei competențe generale de administrare fiscală. AIPA poate exercita competențe limitate la creanțele care rezultă din mecanismele agricole pe care le administrează, în timp ce Serviciul Fiscal de Stat poate păstra competența generală pentru măsurile de executare silită care
	Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (208/04 din 25.03.2026)		În contextul neacceptării de către Ministerul Finanțelor a obiecțiilor formulate la proiectul de Lege cu privire la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (număr unic 179/MF/2026), se impune reiterarea și consolidarea argumentelor care justifică excluderea desemnării Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (AIPA) în calitate de autoritate competentă. Ministerul Finanțelor susține că AIPA trebuie desemnată autoritate competentă pentru recuperarea creanțelor provenite din taxe și alte drepturi aferente organizării comune a pieței din sectorul zahărului, invocând caracterul „hibrid” al acestor creanțe și practica unor state membre ale Uniunii Europene. Această abordare pornește de la premisa că, întrucât respectivele creanțe derivă din mecanisme economice de reglementare a pieței agricole, AIPA ar constitui autoritatea firesc competentă. Or, această premisă este fundamental eronată, întrucât confundă originea economică a	

			creanțelor cu regimul juridic aplicabil stabilirii și, în mod esențial, executării acestora. AIPA este o autoritate administrativă cu rol de suport al mediului investițional în domeniul agricol și rural, ale cărei atribuții sunt strict circumscrise gestionării și controlului cheltuielilor finanțate din Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, în conformitate cu art. 11, alin. (1) din Legea nr. 126/2025. Competențele sale sunt de natură administrativ-financiară, orientate spre acordarea și monitorizarea sprijinului financiar acordat subiecților subvenționării, fără a include atribuții de reglementare a pieței agricole, de constatare a obligațiilor bugetare sau de executare a acestora. Implementarea mecanismelor economice de reglementare a pieței agricole, inclusiv recuperarea creanțelor ce decurg din acestea, presupune exercitarea unor prerogative de autoritate publică specifice: constatarea obligațiilor, emiterea titlurilor executorii, aplicarea măsurilor de executare silită și utilizarea instrumentelor de constrângere specifice dreptului fiscal. Aceste competențe excedează în mod evident cadrul legal de funcționare al AIPA. Atribuirea unor asemenea atribuții prin lege specială ar reprezenta o extindere nelegitimă a competenței sale materiale, contrară principiului specializării autorităților publice și de natură să genereze disfuncționalități în aplicarea legii. Argumentul Ministerului Finanțelor privind eficiența mecanismului de compensare (reținere din subvenții) nu poate suplini lipsa unui temei legal pentru executarea silită. În dreptul național, competența de executare a creanțelor este reglementată prin norme imperative, de ordine publică. Astfel, art. 175 din Codul administrativ stabilește că executarea creanțelor bănești aparține Serviciului Fiscal de Stat, cu aplicarea suplimentară a prevederilor Codului fiscal. În același sens, art. 43, alin. (2) din Codul fiscal prevede expres că, în cazul creanțelor în beneficiul	depășesc mecanismele sectoriale de recuperare. De asemenea, mecanismul de reținere sau compensare din plățile datorate beneficiarilor nu trebuie considerat o formă incompletă de executare doar pentru că nu permite urmărirea tuturor bunurilor debitorului. Acesta poate constitui un instrument specializat și complementar de recuperare, care permite stingerea rapidă a creanței atunci când debitorul are plăți/subvenții de încasat de la aceeași autoritate. Practica altor state membre demonstrează că administrarea unor asemenea creanțe poate fi realizată prin mecanisme instituționale mixte. Spre exemplu, legislația României a atribuit autorității agricole, prin APIA, atribuții privind calcularea și urmărirea colectării unor taxe, iar pentru taxele aferente organizării comune a pieței zahărului a prevăzut competențe partajate între autoritatea agricolă și autoritatea fiscală.

			statului, calitatea de creditor este exercitată de Ministerul Finanțelor prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat. AIPA nu figurează printre autoritățile abilitate cu asemenea competențe și nu poate exercita prerogative de executare în lipsa unei derogări exprese și temeinic justificate de la acest cadru normativ. Mai mult, mecanismul de compensare invocat are un caracter limitat și contingent. Acesta poate opera exclusiv în situațiile în care debitorul este concomitent beneficiar activ al programelor de subvenționare gestionate de AIPA și dispune de cereri eligibile din care pot fi reținute sumele datorate. În toate celelalte situații – respectiv atunci când debitorul nu solicită subvenții, nu are cereri active sau nu mai este eligibil – AIPA nu dispune de nicio pârghie legală pentru recuperarea creanțelor. O competență a cărei exercitare depinde de o asemenea condiție exterioară și aleatorie nu poate fi calificată drept o competență efectivă în sens juridic. Prin urmare, mecanismul propus nu asigură recuperarea creanțelor în mod general și uniform, ci doar în mod punctual și incomplet. În contrapondere, Serviciul Fiscal de Stat deține competența legală deplină, infrastructura instituțională și instrumentele procedurale necesare pentru inițierea și desfășurarea executării silite în toate cazurile, indiferent de natura creanței sau de relația debitorului cu alte autorități publice. Acesta poate aplica măsuri de executare asupra tuturor bunurilor și veniturilor debitorului, inclusiv asupra sumelor ce urmează a fi încasate cu titlu de subvenții. Astfel, inclusiv obiectivul practic invocat de Ministerul Finanțelor – recuperarea eficientă prin raportare la subvenții – poate fi realizat pe deplin în cadrul mecanismelor existente, fără a fi necesară atribuirea unor competențe paralele AIPA. Referința la practica unor state membre ale Uniunii Europene, inclusiv cazul României, nu poate constitui un argument determinant în lipsa unei corelări cu cadrul normativ intern. În dreptul	

			Republicii Moldova, competența de executare a creanțelor este reglementată în mod expres și exclusiv, iar orice derogare de la acest regim trebuie să fie clară, justificată și sistemic integrată, condiții care nu sunt întrunite în cazul de față. În lumina celor expuse, desemnarea AIPA ca autoritate competentă pentru recuperarea creanțelor din cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului: 1) depășește competența legală a instituției, contrar principiului specializării autorităților publice; 2) contravine dispozițiilor imperative ale art. 175 din Codul administrativ și art. 43 alin. (2) din Codul fiscal; 3) instituie un mecanism de recuperare incomplet, dependent de existența unor raporturi de subvenționare; 4) este inutilă din perspectiva eficienței, în condițiile în care Serviciul Fiscal de Stat dispune deja de instrumente legale suficiente pentru atingerea scopului urmărit. În aceste condiții, atribuirea competenței AIPA nu doar că este nejustificată, dar și contrară cadrului normativ în vigoare, fiind susceptibilă să genereze inaplicabilitatea practică a mecanismului de recuperare a creanțelor. În consecință, se impune revizuirea art. 4 alin. (1) lit. b) din proiectul de lege, în sensul excluderii AIPA din sfera autorităților competente și atribuirii acestei competențe exclusiv Serviciului Fiscal de Stat.	
	Centrul de Armonizare a Legislației		Comunică lipsa de obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.
	Ministerul Afacerilor Externe		Comunică lipsa de obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.

	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării		Comunică lipsa de obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.
	Centrul Național pentru Protecție Datelor cu Caracter Personal		Comunică lipsa de obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.